

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 1. maj 2024 blev sag nr. 100179:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

LB Forsikring A/S
Amerika Plads 15
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 31/7 2023 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Som advokat for [klageren], påklager jeg hermed til Ankenævnet for Forsikring nedenstående afgørelse af den 17. ds., hvormed LB Forsikring A/S har meddelt min klient afslag på retshjælpsforsikringsdækning i en retssag, som hun har anlagt mod LB Forsikring A/S vedr. en ulykkesforsikring hos LB Forsikring A/S. Jeg agter at fremlægge yderligere bilag og også at fremsætte yderligere anbringender for Ankenævnet.

...

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Tilsagn om retshjælpsdækning til den verserende retssag ved Retten i ..."

Selskabet har den 3/1 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har modtaget ankenævnsklagen fra vores medlem [klageren] ved advokat ... (herefter benævnt 'vores medlem') over vores afslag på retshjælpsdækning til en retssag mod LB Forsikring vedrørende dækning på ulykkesforsikringen.

Afslaget på retshjælpsdækninger er givet med den begrundelse, at der ikke er en rimelig grund til at føre retssagen.

Som **bilag A** vedlægges betingelserne for retshjælpsforsikringen.

Sagsfremstilling

Vedrørende ulykkessagen:

Den 10. februar 2018 anmeldte medlem, at hun den 29. december 2017 faldt og brækkede sin venstre skulder, og at hun den 3. januar 2018 var blevet opereret med indsættelse af et marvsøm. LB Forsikring anerkendte dækning den 12. februar 2018.

Den 21. januar 2019 (årstallet er fejlagtigt angivet som 2018) modtog vi en funktionsattest, der blandt andet beskrev 2 cm muskelsvind i venstre overarm (venstre 30 cm, højre 32 cm), samt at den aktive bevægelighed af armen fremad-opad og udad-opad i begge planer var 120 grader. Funktionsattesten fremlægges som **bilag B**.

Den 25. januar 2019 fastsatte vi på baggrund af funktionsattesten méngraden til 8 %. Da medlemlets ulykkesforsikring ifølge policen kun dækkede méngrader på minimum 10 %, fik vores medlem afslag på udbetaling af méngodtgørelse.

På grund af uenighed om ménfastsættelsen blev sagen herefter forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (herefter benævnt 'AES'). Det blev i den forbindelse aftalt, at udtalelsen fra AES skulle være bindende for begge parter.

Den 25. juni 2019 afgav AES en vejledende udtalelse, der fastsatte méngraden til 8 %, jf. méntabellens punkt D.1.5.2., der giver en méngrad på 5 %, med et tillæg på 3 procentpoint, da generne skulderen skønnedes at være værre end de i tabelpunktet beskrevne. Udtalelsen fremlægges som **bilag C**.

Den 10. juli 2019 meddelte vi på baggrund af udtalelsen fra AES, at der ikke ville ske udbetaling af méngodtgørelse, og at vi anså sagen for afsluttet. Medlemmet blev samtidig informeret om, at hun kunne bede om genoptagelse ved forværring af skadens følger.

Den 7. april 2020 bad vores medlem AES om at revurdere sagen, da hun mente, at AES ikke havde medtaget hendes væsentligste gener i vurderingen, nemlig bevægelser bagud, udadrejning og indadrejning.

Den 23. juni 2020 fastholdt AES sin tidligere ménvurdering på 8 %. Udtalelsen fremlægges som **bilag D**.

Vores medlem indbragte herefter sagen for Ankenævnet for Forsikring, og i den forbindelse fremlagde hun en statusattest af 20. maj 2020 fra sin fysioterapeut, der blandt andet beskrev, at fleksionen (fremad-opadføring) fortsat var 120 grader, men at abduktionen (udad-opadføring af armen) nu var nedsat til 80 grader. Omfanget af venstre overarm blev målt til 27 cm (højre 30 cm).

Den 6. oktober 2020 modtog vi orientering fra ankenævnet om, at man havde afvist at behandle klagen på grund af den indgåede aftale om, at udtalelsen fra AES skulle være bindende. Samtidig anbefalede ankenævnet vores medlem at gå i dialog med LB Forsikring om en evt. fornyet forelæggelse af sagen for AES. Ankenævnets brev fremlægges som **bilag E**.

LB Forsikring forelagde statusattesten af 20. maj 2020 for to af LB Forsikrings interne lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi med henblik på vurdering af, om der var grundlag for at genoptage sagen. De sagkyndige læger vurderede samstemmende, at méngraden fortsat var under

10 %. Der blev blandt andet lagt vægt på, at en fastsættelse af méngraden til 10 % iht. méntabelens punkt D.1.5.3. ville kræve, at bevægeligheden både fremad-opad og opad-udad var nedsat til 90 grader. De lægesagkyndige udtalelser fremlægges som **bilag F og G**.

Sagen blev herefter forelagt for AES med henblik på vurdering af, om der var grundlag for at forhøje méngraden.

Den 14. december 2021 afgav AES en vejledende udtalelse, hvor det på baggrund af en ny funktionsattest af 23. september 2021 blev fastholdt, at méngraden fortsat udgjorde 8 %. Ifølge funktionsattesten var bevægeligheden både fremad-opad og udad-opad 100 grader, og omfanget af venstre overarm blev målt til 29 cm (mod 30 cm ifølge attesten fra januar 2019). På denne baggrund fandt AES, at der var sket en let forværring i forhold til funktionsattesten fra 2018 (rettelig 2019), hvor bevægeligheden var 120 grader i begge planer. AES vurderede dog, at den påviste forværring ikke kunne tilskrives skaden, idet bruddet ikke gik ind i leddet. AES lagde desuden vægt på, at vores medlem ifølge funktionsattesten var tiltagende plaget af Parkinson, hvilket ikke havde relation til skaden. Udtalelsen fremlægges som **bilag H**. Funktionsattesten af 23. september 2021 fremlægges som **bilag I**.

Den 15. december 2021 meddelte vi vores medlem, at vi på baggrund af den vejledende udtalelse fra AES fastholdt, at méngraden som følge af skaden var på 8 %. Vi fandt derfor ikke grundlag for udbetaling af méngodtgørelse og anså sagen for afsluttet.

Vores medlem vendte tilbage samme dag med en indvending om, at Parkinson ikke kunne forårsage muskelsvind kun i venstre overarm lige over bruddet. Den 18. december 2021 fastholdt vi i imidlertid ménvurderingen på 8 %, da muskelsvindet på 2 cm også var til stede ved den primære funktionsattest fra 2019, og da forværringen af bevægeligheden ikke kunne tilskrives bruddet.

Den 28. januar 2022 indbragte vores medlem afslaget på genoptagelse for Ankenævnet for Forsikring.

Den 10. august 2022 afsagde Ankenævnet for Forsikring en kendelse med sagsnr. 97824, hvor nævnet ikke fandt grundlag for at kritisere vores afgørelse om fastsættelse af méngraden. Ankenævnet lagde navnlig vægt på udtalelsen af 14. december 2021 fra AES (bilag H). Kendelsen fremlægges som **bilag J**.

Den 27. januar 2023 sendte vores medlem en neurologisk lægeudtalelse, hvoraf det blandet andet fremgår, at *'Selvom ve. OE har været mere afficeret af Parkinsons sygdom end højre OE, kan en så lokaliseret atrofi og kraftnedsættelse ikke tilskrives Parkinsons sygdom'*. Udtalelsen fremlægges som **bilag K**.

Den 3. februar 2023 meddelte vi vores medlem, at vi på baggrund af udtalelserne fra AES fastholdt, at vi ikke ville udbetale godtgørelse for en højere méngrad end 8 %. Vi anførte samtidig, at den altovervejende grund til fastholdelsen var, at bruddet ikke gik ind i leddet og derfor medicinsk set ikke kunne forårsage en forværring.

Samme dag indvendte vores medlem, at det indsatte marvsøm går igennem skulderleddet.

Den 8. februar 2023 meddelte vi, at vi ikke fandt grundlag for at ændre vores afgørelse og henviste vores medlem til at rette henvendelse til AES eller til at udtage stævning mod LB Forsikring.

Vedrørende retshjælpssagen:

Den 10. juli 2023 modtog LB Forsikring en mail fra vores medlem med en anmodning om bekræftelse på, at der kunne ydes retshjælpsdækning til en retssag mod LB Forsikring. Medlemmet havde vedhæftet en stævning (er fremlagt af vores medlem). Da vi ikke fandt det muligt at tage stilling til dækningsspørgsmålet på retshjælpsforsikringen alene på grundlag af stævningen, udbad vi os yderligere materiale.

Vi modtog ikke yderligere akter, men fandt ankenævnets kendelse vedrørende ulykkessagen (bilag J) på ankenævnets hjemmeside.

Den 17. juli 2023 meddelte vi på dette grundlag vores medlem afslag på retshjælpsdækning, idet vi vurderede, at der ikke var rimelig grund til at føre sagen, jf. retshjælpsvilkårenes punkt 3.2 og 7. Afslaget og den forudgående korrespondance med vores medlem fremlægges som **bilag L**.

Vores medlem har herefter indbragt afslaget på retshjælpsdækning for Ankenævnet for Forsikring uden forudgående klage til den klageansvarlige.

LB Forsikring har i svarskrift af 26. april 2023 påstået frifindelse, subsidært et af retten fastsat mindre beløb. Svarskriftet er fremlagt af vores medlem.

Den 23. november 2023 har vi modtaget processkrift 1 med tilrettet påstand samt en journaludskrift fra [hospital] (retssagens bilag 14) og en kopi af et røntgenbillede (retssagens bilag 15). Processkrift 1 fremlægges som **bilag M**.

Til brug for den klageansvarliges behandling af klagesagen og udarbejdelse af nærværende høringssvar til ankenævnet har vi indhentet samtykke fra vores medlem til at tilgå og i fornødent omfang fremlægge relevante akter fra vores medlems ulykkessag for ankenævnet. Vi har også indhentet en lægesagkyndig udtalelse af 28. december 2023, som fremlægges som **bilag N** samt en supplerende lægesagkyndig udtalelse af 30. december 2023 med uddybende bemærkninger til, om der er sket en forværring af muskelsvindet. Sidstnævnte udtalelse fremlægges som **bilag O**.

Vores vurdering af sagen

Foranlediget af vores medlems klage til ankenævnet har vi gennemgået sagen, der som anført ikke har været indbragt for den klageansvarlige forud for indbringelsen for ankenævnet. Afslaget på retshjælpsdækning fastholdes, da det vurderes, at vores medlem ikke vil kunne løfte bevisbyrden for, at hun er påført et varigt mén på mindst 10 % som følge af den dækningsberettigende ulykke. Hun har dermed ikke en rimelig grund til at føre sagen mod LB Forsikring, jf. retshjælpsforsikrings vilkår punkt 3.2.

Spørgsmålet om méngradens størrelse har været indbragt for ankenævnet, der ved kendelse 10. august 2022, sagsnr. 97824, ikke har fundet grundlag for at kritisere LB Forsikrings afslag på udbetaling af godtgørelse for varigt mén (bilag J). Ankenævnet har ved sin kendelse inddraget betydningen af de vejledende udtalelser fra AES, der er fremlagt som bilag C, D og H.

Vores medlem har ikke fremlagt nye oplysninger eller dokumentation, der sandsynliggør, at en domstol skulle nå frem til et andet resultat end ankenævnet.

Til støtte for sin påstand har vores medlem navnlig anført, at hun i mail af 31. januar 2019 har fremlagt et foto, der viser, at marvsømmet går igennem skulderleddet. Vores medlem har desuden fremlagt en neurologisk lægeudtalelse af 27. januar 2023, hvoraf det fremgår, at venstre overarm har været mere påvirket af parkinsonlidelsen end højre overarm, men at et så lokaliseret muskelsvind og kraftnedsættelse ikke kan tilskrives Parkinsons sygdom (bilag K). Endelig har vores medlem anført, at der er tale om to forskellige/selvstændige brud; et sommerfuglebrud i overarmen og et brud i selve skulderen, der er lukket med tre store marvsøm.

Hvad angår vores medlems anbringender om, at der er tale om to forskellige brud, og at marvsømmet går igennem skulderleddet, bestrides dette som faktuel forkert. Der er tale om ét brud, der er behandlet med ét marvsøm indsat fra siden opadtil på overarmsknoglen, jf. den lægesagkyndige udtalelse af 28. december 2028 (bilag N). Desuden har AES ved afgivelsen af sin udtalelse af 14. december 2021 været i besiddelse af både røntgenbilledet og journalmaterialet fra behandlingen

af skaden. Der er dermed ikke rimelig grund til at antage, at disse oplysninger (retssagens bilag 14 og 15) vil kunne føre til en ændret vurdering af skadens omfang og méngradens størrelse.

Hvad angår det i funktionsattesten af 17. januar 2019 beskrevne muskelsvind på 2 cm, er dette medregnet i méngraden på 8 %, jf. begrundelsen i den vejledende udtalelse af 25. juni 2019 fra AES (bilag C). Det beskrevne yderligere svind på 1 cm ifølge funktionsattesten af 23. september 2021 er ens på højre og venstre overarm. Det har derfor formodningen imod sig, at dette svind skulle være forårsaget af den dækningsberettigende ulykke. Der henvises desuden til den supplerende lægesagkyndige udtalelse (bilag O), der fastslår, at der ikke med overvejende sandsynlighed er påvist et objektivt målbart muskelsvind i perioden mellem den 17. januar 2019 og den 23. september 2021, idet forskellen på 1 cm på begge arme med overvejende sandsynlighed beror på målemetodikken (hvor på overarmen, man har målt, og leddets stilling ved måling).

Hvad angår den af medlemmet fremlagte neurologisk lægeudtalelse af 27. januar 2023 (bilag K), har det ligeledes formodningen imod sig, at denne vil kunne føre til en forhøjelse af méngraden til mindst 10 %, selv hvis det lægges til grund, at bevægeindskrænkningen og muskelsvindet i sin helhed er forårsaget af ulykken. Dette skyldes, at det ifølge méntabellens punkt D.1.5.3 er en forudsætning for fastsættelse af en méngrad på 10 %, at man har *'daglige, belastningsudløste smerter og middelsvært nedsat bevægelighed til aktivt frem-op og ud-op svarende 90 grader'* (egen understregning). Da vores medlem ikke har dokumenteret, at bevægeligheden er nedsat i dette omfang i begge planer, opfylder hun ifølge den lægesagkyndige udtalelse af 28. december 2023 ikke betingelserne for at fastsætte méngraden til 10 % (bilag N).

Efter en samlet vurdering fastholder vi derfor afslaget på retshjælpsdækning.

Vi skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at vi har tilkendegivet at ville revurdere spørgsmålet om retshjælpsdækning, hvis vores medlem mod vores forventning får medhold i den anlagte retssag."

Klagerens advokat har i mail af 30/1 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Idet jeg beklager forsinkelsen, kan jeg oplyse, at jeg netop har afleveret et Processkrift 2 med bilagene 16, 17 og 18, som jeg samtidig vedhæfter.

Forud herfor har indklagede, LB Forsikring A/S, den 3. januar 2024 indleveret et Processkrift A (uden bilag), som jeg ligeledes vedhæfter.

I det netop nævnte Processkrift A er der henvist til og også besvaret en provokation i mit Processkrift 1 af den 31.10.2023 med bilagene 14 og 15. For fuldstændighedens skyld vedhæfter jeg også dette processkrift med begge bilag.

I relation til spørgsmålet om retshjælpsforsikring er det (fortsat) min opfattelse, at det i hvert fald ved mit ovenanførte Processkrift 1 af den 31.10.2023 med bilagene 14 og 15 er antageliggjort, at der er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene, jfr. forsikringsvilkårene § 3, stk. 2."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af vejledende udtalelse af 14/12 2021 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi har den 25. juni 2019 vurderet følgerne efter samme uheld til et varigt mén på 8 procent.

Den 20. april 2020 bad I om en genvurdering af det varige mén og ved vejledende udtalelse af 23. juni 2020 fastholdt vi, at det varige mén i sagen var på 8 procent.

Vurdering af varigt mén

Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, som skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] faldt den 29. december 2017 og landede på venstre skulder.
- Samme dag blev [klageren] tilset på Skadestuen, hvor der blev fundet brud på venstre overarm nær skulderleddet.

Ved vurderingen af det varige mén lagde vi den 25. juni 2019 vægt på, at [klageren] har gener efter skaden i form af smerter i venstre skulder og nedsat bevægelighed, således at hun er begrænset i flere af hendes daglige funktioner og gøremål.

Den 25. juni 2019 lagde vi vægt på, at der i funktionsattest af den 21. januar 2018 objektivt blev oplyst om nedsat bevægelighed af venstre skulder med en aktiv fremad-opadføring til 120 grader og en aktiv udad-opadføring til 120 grader. Der blev dengang ligeledes fundet let muskelsvind i venstre skulder og 2 centimeters muskelsvind på venstre overarm.

Vi fastsatte 25. juni 2019 det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabels punkt D.1.5.2 med et tillæg, til i alt 8 procent.

Denne vejledende udtalelse fastholdt vi ved udtalelse af den 23. juni 2020.

[Klageren] har 15. december 2020 oplyst, at hun nu har yderligere funktions- og aktivitetsnedsættelse med bl.a. besvær under på- og afklædning, bevægelse og nedsat muskelkraft.

I nuværende sag har vi lagt vægt på funktionsattest af den 28. september 2021, hvor der ved undersøgelse af [klagerens] venstre skulder blev fundet, at bevægeligheden er blevet lidt dårligere fremop=udop=100.

Der er således sket en forværring af tilstanden, sammenlignet med den tidligere funktionsattest fra januar 2018.

Vi har imidlertid også lagt vægt på lægelige oplysninger om, at bruddet ikke gik ind i leddet. Når brud ikke går ind i led, antages brud lægeligt ikke at forværres over tid.

Det er derfor vores vurdering, at den påviste forværring ikke kan tilskrives skaden, indtrådt ved uheldet den 29. december 2017.

Under vores nævnte vurdering har vi desuden lagt vægt på, at det af nævnte funktionsattest fremgår, at [klageren] er tiltagende plaget af lidelsen parkinson, som er uden relation til uheldet den 29. december 2017.

Vores lægefaglige vurdering er derfor, at de nye gener ikke stammer fra uheldet den 29. december 2017.

På den baggrund vurderer vi, at det varige mén efter uheldet den 29. december 2017 er 8 procent."

Af nævnets kendelse 97824 af 10/8 2022 fremgår bl.a.:

"Nævnet udtaler:

Klageren faldt den 29/12 2017 og landede på venstre skulder. Hun fik konstateret et brud på venstre overarm nær skulderleddet. Klageren ønsker godtgørelse for varigt mén. Hun har anført, at hendes gener er forværret over tid, og at det varige mén er højere end 8 procent.

Selskabet har afvist at udbetale méngodtgørelse med henvisning til, at klagerens varige mén som følge af ulykken ikke er minimum 10 procent, og at forsikringen først dækker ved et mén på 10 procent. Selskabet har anført, at forværringen af klagerens gener ikke skyldes ulykken. Selskabet har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tre gang har vurderet klagerens varige mén som følge af ulykken til 8 procent.

...

Af forsikringsbetingelsernes punkt 2 fremgår det, at 'Forsikringen giver ret til erstatning ved et ulykkestilfælde. Ulykkestilfælde betyder en pludselig hændelse, der forårsager personskade. ... For at få dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen – medicinsk set – er egnet til at forårsage personskaden, og om der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden. Forsikringen dækker ikke sygdomstilfælde ... [eller] forværring af et ulykkestilfældes følger der skyldes forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse, medmindre det lægeligt kan påvises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen, sygdomsanlægget eller lidelsen.'

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har navnlig lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i vejledende udtalelse af 14/12 2021 har vurderet klagerens varige mén som følge af ulykken til 8 procent, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at forværringen af bevægeligheden i klagerens venstre skulder ikke skyldes ulykken, men må tilskrives andre forhold.

Nævnet har også lagt vægt på funktionsattest af 23/09 2021, hvor det fremgår, at klageren er tiltagende præget af Parkinsons sygdom.

Nævnet har videre lagt vægt på, at det fremgår af forsikringsbetingelserne, at der skal være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden, samt at forsikringen ikke dækker sygdomstilfælde og forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse.

Som følge heraf
b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold."

Af udtalelse af 17/1 2023 fra en neurolog fremgår bl.a.:

"Ad skuldre

Der ses lokaliseret atrofi på venstre overarm sv.t. den nederste del af musculus deltoideus. Der er nedsat bevægelighed i venstre skulderled, så patienten ikke kan nå lodret med ve. hånd. Der er ligeledes nedsat bevægelighed ved indadrotation i venstre skulderled, så patienten ikke kan få hånden op mellem skulderbladene (som hin kan med hø. hånd). Ved kraftundersøgelse er der nedsat kraft ved abduktion og udadrotation i venstre skulderled (kraft 4 +). Øvrige bevægelser foregår med normal kraft.

Vurdering

...

Vedrørende venstre skulder må den lokaliserede atrofi og kraftnedsættelse over venstre skulderled betragtes som en følge af frakturen i 2017 og behandlingen af denne. Selvom ve. OE har været mere afficeret af Parkinsons sygdom end højre OE, kan en så lokaliseret atrofi og kraftnedsættelse ikke tilskrives Parkinsons sygdom."

Af processkrift 1 af 31/10 2023 fremgår bl.a.:

"PÅSTAND:

Principalt betaling af kr. 175.000,00, subsidiært et mindre beløb end kr. 175.000,00, fastsat efter Rettens skøn, alt med tillæg af procesrente principalt fra den 1. februar 2019, subsidiært fra et

tidspunkt senere end den 1. februar 2019, men tidligere end tidspunktet for sagens anlæg, og mest subsidiært fra sagens anlæg, til betaling sker.

SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING:

Som **bilag 14** fremlægges epikrise for tiden 30.12.2017 – 22.3. 2018, og som **bilag 15** fremlægges et foto af sagsøgers arm. Sammen med den tidligere som bilag 3 fremlagte funktionsattest fra [hospital], (hvor lægeundersøgelser er foretaget den 17. januar 2019), viser bilag 14 og bilag 15, der er tale om 2 brud, nemlig et sommerfuglebrud i overarmen og et brud i selve skulderen, som er lukket med 3 store marvsøm. Sagsøgte **opfordres (1)** til at erklære sig om, hvorvidt sagsøgte er enig med sagsøger i, at der som anført er tale om 2 forskellige/selvstændige brud.

ANBRINGENDER:

Tidligere fremførte anbringender fastholdes.

Overordnet gøres det gældende:

at sagsøger opfylder betingelserne i den privattegnede ulykkesforsikring for at få méngodtgørelsen udbetalt,

at sagsøgers tab, svarende til det påstævned beløb, er dokumenteret, og

at den fornødne årsagssammenhæng mellem ulykken, de skader, som sagsøger pådrog sig ved ulykken, og det tab, som sagsøger led som følge af ulykken, tillige er dokumenteret."

Af udtalelse af 28/12 2023 fra selskabets interne lægesagkyndige fremgår bl.a.:

"Konklusion

- Der er tale om **ét brud** i overarmsknoglens med et butterflyfragment
- Der er kun indsat **ét låst marvsøm**
- Der indsat tværskruer opadtil og nedadtil igennem sømmet (som derved låses) for at forhindre rotation på brudstedet)
- **Marvsømmet er indsat fra siden opadtil på overarmsknoglen og ikke gennem skulderleddet**

...

Konklusion

- Der er i perioden mellem de 2 funktionsattester sket en nedsættelse af bevægeligheden i venstre skulderled på 20 grader (fra 120 til 100 grader).
- Det ændrer dog ikke ved, at bevægeligheden er bedre end svarende til punkt D.1.5.3. i den vejledende méntabel og dermed til uændret skønsmæssigt 8 %
- Når man måler bevægelighed i et skulderled, er det den aktive bevægelighed der måles, og dermed er det den undersøgte selv der viser og demonstrerer bevægeligheden. Det er således ikke 100 % sikkert målbart eller reproducerbart.
- Medicinsk set kan man ikke vurdere årsagen til den målte forskel på 20 grader.

Konklusion:

Jeg er enig i både vores og AES tidligere vurderinger af, at det varige mén er 8 % og i, at der ikke er sket en sådan forværring, at det varige mén er blevet større end først antaget."

Af udtalelse af 30/12 2023 fra selskabets interne lægesagkyndige fremgår bl.a.:

"Funktionsattesten **FP af 17.1.2019** er udfyldt af en **ortopædkirurgisk speciallæge**
Omfang af overarm (punkt 15 b) er målt til højre 32 cm og venstre 30 cm.

Funktionsattesten **FP af 23.9.2021** er udfyldt af en **praktiserende læge**
Omfang af overarm (punkt 15 b) er målt til højre 31 cm og venstre 29 cm.

Konklusion

Ved begge målinger er der en forskel mellem højre og venstre overarm på 2 cm, så der er ikke sket en ændret målbar forskel mellem den venstre syge side og den højre side.

Ved sammenligning af de 2 funktionsattester fra den 17.1.2019 og 23.9.2021 er der 1 cm mindre omfang på både syge venstre (30/29) og højre (32/31) overarm.

Det er min speciallægefaglige, ortopædkirurgiske vurdering, at ved at sammenligne de to funktionsattester, er der ikke med overvejende sandsynlighed påvist, at der er sket et objektivet målbart muskelsvind på overarmen i løbet af perioden 17.1.2019 til 23.9.2021.

Det er overvejende sandsynligt, at forskellen ikke beror på et muskelsvind (vurderet på de målte omfang, jf. ovenstående), men på hvor på overarmen der er målt, hvorledes der er målt (måle metodikken) og desuden leddenes stilling ved målingen (jf. Særtryk af Ugeskrift for Læger 1975 om måling og beskrivelse efter neutral-nulmetoden).

I øvrigt vil jeg gerne anføre, at der ved vurdering efter punkt D.1.5.3. i den vejledende méntabel ikke er anført muskelsvind som et parameter for vurdering af størrelsen af det varige mén, men et objektivet muskelsvind indgår først ved svært nedsat bevægelighed i skulderleddet fra og med punkt D.1.5.4."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne: "**3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen**
Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

...

3.2 RIMELIG GRUND

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter LB Forsikrings opfattelse ikke er rimelig grund, skal LB Forsikring begrunde det.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand"

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til en retssag mod ulykkesforsikringen i samme selskab, idet ulykkesforsikringen har afvist at udbetale méngodtgørelse med henvisning til, at klagerens varige mén som følge af ulykken ikke er mindst 10 procent. Sagen mod ulykkesforsikringen blev afgjort af nævnet i sag 97824, hvor klageren ikke fik medhold.

Nævnet lagde i sag 97824 navnlig vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i vejledende udtalelse af 14/12 2021 vurderede klagerens varige mén som følge af ulykken til 8 procent, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede, at forværringen af bevægeligheden i klagerens venstre skulder ikke skyldtes ulykken, men måtte tilskrives andre forhold.

Selskabet har afvist retshjælpsdækning under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Klageren har anført, at der er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene. Klageren har anført, at der er tale om 2 brud – et sommerfuglebrud i overarmen og et brud i selve skulderen, som er lukket med 3 store marvsøm. Klageren har henvist til funktionsattest af 17/1 2019, røntgenfoto af klagerens arm og journal fra behandlingen af skaden.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen mod ulykkesforsikringen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 og punkt 7, litra a. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på udfaldet af ankenævns sag 97824 og på, at der ikke efterfølgende er fremkommet sådanne nye lægelige oplysninger, at nævnet har grundlag for at antage, at klageren vil kunne opnå et andet og mere gunstigt resultat ved domstolene.

Nævnet bemærker, at selskabet vil revurdere spørgsmålet om retshjælpsdækning, hvis klageren får medhold i retssagen.

Ankenævnet for Forsikring

12.

100179

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder røntgenfoto af klagerens arm, journal fra behandlingen af skaden og udtalelse af 17/1 2023 fra en neurolog – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', is placed above the printed name.

Peter Thønnings